

[Inger Gautier Schmit.]

hold gerne vil finde en Ordning, som er til Gavn baade for By og Land og til Glæde baade for Sygeplejerskerne og for de syge, som de skal tjene.

Gerda Mundt: Der er fra „Dansk Sygeplejerskeråd“, vor Sygeplejeforening, gjort en overordentlig stor Indsats for hele Sygeplejevæsenet i vort Land gennem de sidste 33 Aar, lige fra Foreningens Stiftelse for 33 Aar siden, navnlig for at Sygeplejerskerne kunde faa en rigtig god Uddannelse. Gennem alle Aarene er der under Ledelse af de to Formænd, hvis Navne allerede er nævnt her, Fru Tscherning og Frøken Charlotte Munk, gjort et usædvanlig dygtigt Arbejde til Gavn først og fremmest for Samfundet og videre ogsaa for Sygeplejerskestanden, der nu staaar saa overordentlig højt her i vort Land. Disse to Formænd har ogsaa arbejdet i høj Grad for, at — som det blev sagt — Kronen blev sat paa Værket for Sygeplejerskerne ved, at de fik denne Autorisation.

Jeg tror, der er blevet lagt alt for meget ind i, hvad det overhovedet drejer sig om, og navnlig alt for meget ind i de Vanskeligheder, der skabes ved en saadan Autorisation, naar det opfattes saaledes, som det blev fremholdt fra denne Talerstol for lidt siden af det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit. „Dansk Sygeplejerskeråd“ har for Øjeblikket ca. 8 300 Medlemmer, og der kommer hvert Aar omtrent 500 ordinære Medlemmer til gennem de uddannede Elever. Vi kender alle sammen det udmærkede Arbejde, de har gjort, og det skal jeg heller ikke komme nærmere ind paa; men jeg tror ikke, man let vil kunne finde og paavise nogen anden Stand, der udfører et saa anstrengende Arbejde, et saa intensivt og dygtigt Arbejde som netop Sygeplejerskerne Stand, og Ledelsen har i Løbet af disse 33 Aar med overordentlig stor Energi til Fordel for Sygeplejerskerne og ogsaa til Fordel for det offentlige gennemført en 3-aarig, alsidig, praktisk og teoretisk Uddannelse.

Begrundelsen for Ønsket om Autorisation er netop, at Praksis — og vi ved alle sammen, hvor megen Praksis Sygeplejerskerne har i deres daglige Gerning i Elevtiden — her bliver forenet med den nødvendige Teori. Det er ogsaa klart fremhævet i „Dansk Sygeplejerskeråd“s Love, hvor meget der kræves for at kunne blive Medlem. Det er ikke rigtigt, naar det af det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit er blevet sagt, at det kun er enkelte Hospitaler her i Landet, som giver en tilstrækkelig, 3-aarig Uddannelse. Der er for Øjeblikket

91 Hospitaler og Sygehuse, som giver en fuldkommen Uddannelse efter „Dansk Sygeplejerskeråd“s Regler, og desuden er der 24 andre Sygehuse og Institutioner, som giver en delvis Uddannelse. Og vi ved jo, at „Dansk Sygeplejerskeråd“ netop har gjort en stor Indsats for at skaffe de Sygeplejersker, som kun har faaet en delvis Uddannelse, en supplerende Uddannelse paa forskellige Punkter.

Og hvorfor skulde de ikke i Fremtiden vedblive med det Arbejde, de har udført hidtil? Det er jeg overbevist om, at de vil. Allerede nu er det saadan, at det at være Medlem af „Dansk Sygeplejerskeråd“ betyder en bestemt, meget høj Standard. Det er deres Ønske, at de ligesom f. Eks. Læger, Tandlæger, Massører, Farmaceuter og — hvad skal jeg sige — Gas- og Vandmestre kan faa deres Uddannelse autoriseret. Ogsaa Sygeplejersker arbejder jo under et overordentlig alvorligt Ansvar, for det er vel nok et stort Ansvar, hvor det ofte drejer sig om Liv og Død, idet Lægen jo efter Sagens Natur ikke altid kan være til Stede, og hvor det da er nødvendigt at have en fuldt uddannet Sygeplejerske, som kan paatage sig Ansvaret i paakommende Tilfælde.

Det nævnte varme Ønske fra Sygeplejerskerne Side mener jeg da, man i det store og hele bør være villig til at imødekomme. Vi kan gøre det, saa meget mere, som det udover Ansættelse af en Sygeplejerske som tilforordnet Sundhedsstyrelsen ikke paalægger Staten ekstra Udgifter og heller ikke — det er min bestemte Overbevisning — medfører forøgede Udgifter for de private. Det er en retfærdig Imødekommen af Krav og Ønsker fra Sygeplejerskerne Side, men ogsaa fra det offentlige Side, som faktisk maa føre og allerede fører Kontrol med mange af disse Forhold. Det er jo ikke saadan, som det blev fremstillet af det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit — eller som man i hvert Fald kunde opfatte det ærede Medlems Udtalelser —, at det er det offentlige, som overtager Sygeplejerskerne fra nu af. Nej, der bevares Selvstyre indenfor det Fag som indenfor de andre Fag, jeg har nævnt. Man vil dog vel ikke sige, at fordi Staten har autoriseret f. Eks. Læger, Farmaceuter, Massører, Gas- og Vandmestre, har den overtaget alt angaaende disse Fag.

Dette Forslag har jo været forelagt allerede tre Gange tidligere, i Landstinget i 1921—22, i 1924 og i 1926, men der er den store Forskel paa den Gang og nu, at tidligere var det kun en Del af Sygeplejerskerne, som ønskede denne Autorisation. Derfor